

1971 ஏப்ரல் மாதம் 4ம் திகதி. பிற்பகல் 2.00 மணியிலிருந்து இலங்கை வானொலி நிகழ்ச்சிகளுக்கு இடையே ஒரு அறிவித்தல் அடிக் கடி வளையிடப்படுகிறது. நாடும் முழுவதும் ஊரடங்குச் சட்டம் அமுல்படுத்தப்பட்டுள்ளதாக அந்தச் செய்தி கூறியது. இந்நாட்டும் மக்கள் என்றும் எதிர்பார்த்திருந்த செய்தி அது. என்ன நடக்கிறது என்று யாருக்கும் தெரியவில்லை. "நாட்டில் சட்டப்போர்வமான அரசாங்கத்தை கவிழ்த்து விட்டும் ஆட்சியைப் பிடிப்பதற்காக பயங்கரவாதிகள் ஆயுதங்களிடம் பொலிஸ் நிலையங்களை தாக்கி அந்த பிரதேசங்களில் நிர்வாகத்தை தமது கட்டுப்பாட்டில் கொண்டு வருவதற்காக போராடி வருகிறது. அவர்களின் முறியடிக்க அரசாங்கம் தன்னாலான அனைத்தையும் செய்ய தயாராக உள்ளதாக" அந்தச் செய்தி மேலும் கூறியது.

மறுநாள் ஊரடங்குச் சட்டம் ஓரளவு தளர்த்தப்பட்டது. மக்கள் மத்தியில் பரவலான ஒரு பச்சை அடிபட்டது. இது என்ன ஆயுதப் போராட்டம்? ஆயுதமேந்திப் போராட்டம் அந்த இளைஞர்கள் யார்? அவர்கள் எதற்காக ஆயுதமேந்த வேண்டும்? என்ற பச்சைகள் நாடும் பராவும் அடிபட்டன. ஆம்! யார் அவர்கள்? எதற்காக போராட்கிறார்கள்? அதுதான் கேள்வி!

இலங்கை வரலாற்றில் என்றும் காணாத எழுச்சி. முதலாளித்துவத்திற்கு எதிராக, சுரண்டலுக்கு எதிராக, சமீக ஓடலுக்கு முறையை எதிராக நடந்த அந்தத் தீர்ப்பு இளைஞர்களின் எழுச்சி அன்றைய முதலாளித்துவ அரசாங்கத்தை ஆட்டங் காண வைத்ததோடும் மாதிரிமல்ல, முதலாளித்துவத்தின் முந்தானையில் தொங்கிக் கொண்டிருந்த இடதுசாரி வட்டாரிகளையும் கிலி கொள்ளச் செய்தது. தமது வர்க்கத்தின் இருப்பிற்கு எங்கே ஆபத்து வந்துவிடும்போது என்று பயந்த, அன்றைய எதிரிக் கட்சியிலிருந்து அரசாங்கத்திற்குள் நுழையக் காத்திருந்த திருவாளர் ஜே. ஆர். ஜயவர்தன, "இது சகேவரோக்களின் வலே. இவர்களைப் பிணட்டோடும் ஒழித்துக் கட்ட அரசாங்கத்திற்கு ஒத்துழைப்பு வழங்கத் தயார்" என்று கூறினார்.

ஆகவே 71 ஏப்ரல் கிளர்ச்சி என்பது இலங்கை அரசியலில் தவிர்த்துச் செல்ல முடியாத ஒன்றாக இருக்கின்றது. 1971 ஏப்ரலில் ஆரம்பமான அந்தப் போராட்டம் முதலாளித்துவ அரசாங்கத்தினால் சில மாதங்களிலேயே மிகக் கொடூரமான முறையில் அடக்கப்பட்டது. பல்லாயிரக்கணக்கான இளைஞர்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டார்கள். யுவதிகள் கற்பழிக்கப்பட்டு கொலை செய்யப்பட்டார்கள். ஆயிரக்கணக்கான இளைஞர்கள் சிறைப்படுத்தப்பட்டு கொடூரமாக சித்திரவதை செய்யப்பட்டார்கள்.

இலங்கை வரலாற்றில் பல்வகை காலகட்டங்களில் கிளர்ச்சிகள் தலையெடுத்திருந்தாலும் அந்த கிளர்ச்சிகள் யாவும் ஒரு ஆட்சியாளனை தூக்கி வீசிவிட்டு இன்னொரு ஆட்சியாளனை அதிகாரத்தில் அமர்த்துவதற்காக "அரண்மனைகளின்" சதிகளாகவே இருந்தன. 71 புரட்சி அதற்கு முற்றிலும் மாற்றமான ஒதுக்கப்பட்ட மக்களிடம் ஆட்சி அதிகாரத்தை பற்றுகக் கொள்வதற்காக நடத்தப்பட்ட முதல் மக்கள் புரட்சியாகும். உலக கம்யூனிஸ இயக்கத்திற்கு 1871 பாரிஸ் கம்யூனினால் பற்றுகக் கொடுத்த அனுபவங்களுக்கு கொஞ்சமும் குறைவில்லாத பரிபிணைகளை 1971 புரட்சி இலங்கையின் இடதுசாரி இயக்கத்திற்கு பற்றுகக் கொடுத்தது. 1971 ஏப்ரல் போராட்டம் வரலாற்றிற்கு பல்பரிபிணைகளை பற்றுகத்தந்த மாபெரும் தோல்வியாகும்.

1905ல் இந்த பயிற்சி கிடக்காமிருந்தால் 1917 அக்டோபர் புரட்சி ஒருபோதும் வற்றிப் பெற்றிருக்க முடியாது. 1905 மாபெரும் தோல்வி குறித்து லெனின் இவ்வாறு கூறினார், "புரட்சிவாத கட்சிகளுக்கும், புரட்சிவாத கட்சிகளும் சரியான மற்றும் மிகவும் பயனுள்ள பாடத்தை, வரலாற்றில் இயங்கியல் முறை குறித்த பாடத்தை, அரசியல் போராட்டத்தை புரிந்து கொள்வதற்கும் போராடும் கலையையும், விஞ்ஞானம் குறித்த பாடத்தையும் இந்த மாபெரும் தோல்வியே கற்பித்தது". லெனின் திரட்டிய நூல் பகுதி 6-பக்கம் 137-138

ஆகவே 71 வீரர்களின் அந்த போராட்டத்தை குறைத்து மதிப்பிட முடியாது. அவர்களது

Written by தமிழ்நாடு

Thursday, 27 February 2014 14:52 - Last Updated Thursday, 27 February 2014 14:54

போராட்டம் முதலாளித்துவக் கொள்ளைக்கார பொருளாதாரத்தின் சரிவதைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கான போராட்டமாக இருக்கவில்லை. சரிந்து வரும் முதலாளித்துவ சமூக முறையைக் கட்டி கொடுப்பதற்காக அவர்கள் போராடவில்லை. ஒரு கொள்ளைக்காரனுக்கு பதிலாக இன்னொரு கொள்ளைக்காரனை ஆட்சிக்கட்டில் ஏற்றும் இணக்க அரசியலுக்காக அவர்கள் போராடவில்லை.

மாறாக, முதலாளித்துவத்தின் அனாதை சாதனங்களையும் தக்கி எறிந்துவிட்டு, இந்நாட்டில் சமூகசமய சமுதாயமொன்றை அமைத்திட வேண்டும் என்ற தீவிர நோக்கத்திற்காகவே அவர்கள் போராடினார்கள். அதற்கான திட்டங்கற்பம் அவர்களிடமிருந்தது.

71 போராட்டத்தின் சிறப்புத் தன்மை என்னவென்றால், அரச அதிகாரம் பற்றிய பிரச்சினையை முக்கிய பிரச்சினையாக எடுத்துக் கொண்டதைத் தான். போராட்டத்தின் இலக்கு அரசாங்கத்தை தாக்கி அரச அதிகாரத்தைத் தமது வர்க்கத்திடம் பெற்றுக் கொள்வதுதான். என்றாலும் அரசாங்கத்தை தாக்கியது, பொலிஸ் நிலையங்களை தாக்கியது வரை அந்தப் போராட்டம் குறுகியது குறித்து விமர்சனங்கள் இருந்தாலும் கூட, அரச அதிகாரம் சம்பந்தமான பிரச்சினையை முதலாவது பிரச்சினையாக எடுத்துக் கொண்ட அந்தப் பரம்பரை குறித்து ஆழமான வாசிப்பை மேற்கொள்ள வேண்டும். மறுபுறம் அவர்கள் புரட்சி என்பதை சமூக கட்டமைப்புகளை, நிர்வாக இயந்திரம் மற்றும் அரச நிறுவனங்களை மாற்றியமைப்பதை மாதிரிமல்ல, சமூக மதிப்பீட்டைத் தொகுதிகள், சமூக உறவுகள், சிந்தனை, மனோபாவம் போன்றவற்றிலிருந்து மக்களை மீட்டி கொடுப்பதையே குறிக்கோளாகக் கொண்டிருந்தார்கள். மீட்டை சமந்தாவது கட்சி நிதியை வலுப்படுத்தல், முழுநேர புரட்சிவாதியின் எடுத்துக்காட்டு, போராட்டத்தின் போது கடப்பிடிக்க வேண்டிய ஒழுக்க நெறிகள் போன்ற அனாதையையும் எமக்கு கற்றுத் தருவது வித்தியாசமான புரட்சிகர வழக்காறுகள் விடயத்தில் அவர்களுக்கிருந்த பிணைப்புதான். அது எதிர்கால புரட்சிகர செயற்பாடுகளிடம் கையளிக் கும் முழுமையான சொத்தாக இல்லாவிட்டாலும், அது பெருமதிப்பு வாய்ந்த சொத்துதான் என்பதில் கருத்து வேறுபாடு இருக்க முடியாது.

71 பரோட்டத் தை மதலாளித் துவ அரசாங்கத்தின் அடக்குமுறைக்குள் மாத் திரம் உள்ளடக்கிவிட முடியாது. இலங்கையில் சோஷலிஸத் தை கட்டியெழுப்புவது குறித்த எதிர்பார்ப்பு அதில் காணப்பட்டது. என்ன விலை கொடுத்தாவது மதலாளித் துவத் தை மட்டை கட்டி அனுப்பிவிட்டு திருநாட்டில் சமவடமை சமாதாயத் தை நிலைநாட்டியே தீர்வது என்ற திடசங்கற்பம் அங்கே காணப்பட்டது. நாடா எதிர்க்கொண்டாள் அனதத் து பிரச்சினைகளுக்கும் காரணமான மதலாளித் துவ சூரண்டலை கட்டிவிட்டு ஒழித்துக் கட்டிவிட்டு பாட்டாளி வர்க்கத்தின் கைகளுக்குள் ஆட்சியை கொண்டுவந்து இந்த நாட்டில் வாழும் அனதத் து மக்களுக்கும் சமத்துவம், சமநீதி, சமஉரிமையைப் பெற்றுக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற நெஞ்சுறுதி அங்கே இருந்தது.

இலவசக் கல்வியின் மூலம் படித்த கிராமப்புற இளைஞர்களால் முன்னெடுக்கப்பட்ட அந்தப் புரட்சி, இளைஞர்கள் எதிர்க்கொண்ட வலையில்லா திண்டாட்டத்தையும், ஓடக்கப்பட்ட பாட்டாளி வர்க்க மக்களின் தலையெதிரையும் மாற்றுவதற்கான ஓரே வழி புரட்சி ஒன்றுதான் என்ற நிலையிலேயே நடந்தது. என்றாலும் புரட்சியின் நோக்கம், அதன் இலக்கு என்பவற்றைப் பற்றி மக்கள் அறிவாற்றத் தப்பாத நிலையில் அந்தப் பரோட்டம் முன்னெடுக்கப்பட்டாலும் கட்ட, நெஞ்சுறுதி கொண்ட அந்த 71 வீரர்களின் பரோட்டம், மதலாளித் துவ 71ன் அரசாங்கத்தினதும் அதன் எதிரிக் கட்சியான மதலாளித் துவ எதிர்க்கட்சியினதும், சோஷலிஸ வடேதாரிகளினதும் ஒத்துழைப்போடு இரும்புக் கரம் கொண்டு அடக்கப்பட்டாலும் அதனை இலச்சைக் கருதிவிட முடியாது. அது இலங்கை மக்கள் மத்தியில் புதிய கருத்தாகத் தை ஏற்படுத்தியது. மக்களுடைய சிந்தனையில் மாற்றத்தைக் கொண்டு வர காரணமாக இருந்தது. எதிர்கால சமாதாயத் திற்கு புதிய கலாச்சாரத் தை அறிமுகப்படுத்தியது. அந்த பரோட்டத்திற்குப் பின்னர்தான் சோஷலிஸம் என்றால் என்ன என்பதை மக்கள் சிந்திக்கத் துவங்கினார்கள். மதலாளித் துவ கொள்கையையும், அதன் கொடூரமான சூரண்டலையும், உழைப்பின் வலிமையையும், அடக்குமுறையின் வடிவங்களையும், உரிமைகளையும் உணரத் தொடங்கினார்கள்.

ஆகவே 71 புரட்சி என்பது அரசாங்கத்தின் இரும்புக் கரங்களால் அடக்கப்பட்ட தோல்வி எனக் குறைத்து மதிப்பிடப்படாமல், மக்களை சிந்திக்கத் தூண்டிய, மக்களுக்கு புதிய அனுபவங்களைத் தந்தது மாத் திரமல்லாமல் புதிய பதிப்பினைகளைப் பெற்றுத் தந்த மகத்தான தோல்வி என்றே மதிக்க வேண்டியுள்ளது.

ஏப்ரல் புரட்சி சம்பந்தமாக மறைக்கொள்ளப்படும் அரசியல் மதிப்பீடுகளை
செய்யும்போது, அந்தப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட வர்க்க சக்திகளினதும், அந்த
வர்க்க சக்திகளினது அரசியல் பக்காவும் குறித்தும் ஆராய்வுச் செல்ல முடியாது.
ஏனென்றால் எந்தவொரு சமூக அரசியல் போராட்டமும், அதில் ஈடுபடும் வர்க்க
சக்திகளின் தன்மையின் மீது தீர்மானிக்கப்படுதனால் தான்.